

Mf. ved Stalden paa Sorgenfri for at stemme paa Kayser.

6. Ungkarlene Niels Andersen og Christian Hansen af Bringe erklære, at Lars Jensen af Hjortespring har paa Valgstedet erklæret, at han havde faaet 3 Mf. for at stemme paa Kayser.

7. Jens Torbensen af Jonstrupvang erklærer, at „hans Huusmand“ Peder Andersen den 25de Februar sagde, at, naar Torbensen ikke vilde give ham Dagløn for Valgdagen, saa kunde han gaae til Seminarielærer Becher og faae — hvormed han afbrød.

8. Derhos erklærer Indsiddet Frederik Hansen i Ballerup i en Udvalget tilstillet Attest, at Skomager Jørgen Kyhl i Ballerup har budt ham ordinair Dagløn for at møde paa Sorgenfri paa Valgdagen.

9. Endelig en Erklæring fra Jens Andersen i Birum, hvorved han tilstaaer, efter Dpfordring af Skomager Enevoldsen i Kulhuus, at have formaaet endeel Huusmænd af Birum By til at give Møde og stemme for Professor Kayser, mod Betaling af 3 Mf. til hver, af bemeldte Enevoldsen — med en Paategning, hvorved Ole Jensen og Søren Hendriksen erklære, at de havde modtaget 3 Mf. af Enevoldsen for at stemme paa Kayser.

Da Thinget har anerkjendt Professor Kayser's Valg som gyldigt, vil det nu kun være at afgjøre, hvad Thinget, affeet fra Indsigelsen mod Valgets Gyldighed, vil beslutte i Anledning af ommeldte Andragende. Og Udvalget skal da, dels med Bemærkning, at Indenrigsministeren har i sin forannævnte Skrivelse begjært sig Andragendet med Bilage remitteret, for at det da kan komme under nærmere Overveielse, hvad der i Anledning deraf maatte være at foranstalte, deels i den Formening, at det i Andragendet og Bilagene Anførte vel opfordrer til Undersøgelse fra det Offentliges Side, indstille:

At Thinget beslutter, at tilstille Indenrigsministeren det fremkomne Andragende og

de tilhørende Bilage, samt de foran under Nr. 8 og 9 omhandlede Attester, for at nærmere Undersøgelse kan foretages, og derefter det, der videre maatte findes fornødent, foranstalles fra det Offentliges Side.

Medundertegnede Casse, Grundtvig og J. E. Larsen ere vel aldeles enige med Udvalgets øvrige Medlemmer i, at Sagen bør tilstilles Indenrigsministeren, for at nærmere Undersøgelse kan foretages og derefter det, der videre maatte findes fornødent, foranstalles; men vi troe dog, for at forebygge Misforstaaelse, for vort Bedkommende tillige at burde bemærke, at vi, efter hvad der hidtil foreligger, ikke kunne erkjende, at nogen antagelig Sandsynlighed er tilveiebragt for, at Bestikkelse virkelig har fundet Sted ved det omhandlede Valg. For det Første maae vi bemærke, at ingen af de ovenanførte Attester eller Erklæringer er skreven af de Bedkommende selv, men de ere kun underskrevne af dem, tildeels med paaholden Pen, og derhos ere, saavidt kan skjønnes af Haandskriften, mange af disse Attester, saasom de 6, der ovenfor ere anførte under Nr. 1, 2, 3, 4, 6 og 7, skrevne af een og samme Person. Hvad dernæst Indholdet angaaer, synes kun det i Slutningen af Nr. 4 anførte Factum bestemt at sigte til en virkelig forsøgt Bestikkelse; men dette Factum synes ganske at være blottet for Beviis. Hvad de øvrige attesterede Facta angaaer, forekommer det os, naar der sees hen til Ubetydeligheden af de Pengebøls, hvorom der er Tale, og til Indholdet af de forskellige Erklæringen indbyrdes sammenholdte, at være meget sandsynligt, at en Usigtighed er indløben for Attestanterne enten i Dpfattelsen af, hvad der virkelig er passeret, eller i Meddelelsen af dette i de ikke af dem selv skrevne Attester. Det synes nemlig efter samtlige Omstændigheder at ligge meget nær at formode, at man har forverlet et Tilbud til Mænd, som man antog vilde stemme paa den